

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

25 юни 1970 година*

По дело 47/69

Правителството на Френската република, представлявано от Негово превъзходителство Renaud Sivan, извънреден и пълномощен посланик, със съдебен адрес в Люксембург, посолство на Френската република,

ищец,

срещу

Комисията на Европейските общности, представлявана от своя правен съветник Joseph Griesmar, със съдебен адрес в Люксембург, в кантората на Emile Reuter, правен съветник на Комисията, 4 Boulevard Royal,

ответник,

С предмет иск за отмяна на решение на Комисията от 18 юли 1969 г. относно френската система за подпомагане на текстилната индустрия.

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател на състав, г-н R. Monaco (докладчик) и г-н P. Pescatore, председатели на състав, г-н A. M. Donner, г-н A. Trabucchi, г-н W. Strauß и г-н J. Mertens de Wilmars, съдии,

генерален адвокат: K. Roemer,

секретар: A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С молба, внесена на 26 септември 1969 г., правителството на Френската република поиска да се отмени решението на Комисията от 18 юли 1968 г., с което на първо място се разпорежда преустановяването на помощта, предоставена във Франция на текстилната индустрия и алтернативно се одобрява посочената помощ при условие, че се приемат изменения в квазифискалния данък, предназначен за финансирането Ж.

* Език на производството: френски.

Първо основание на жалбата

2. Френското правителство твърди, че оспорваното решение няма правно основание и представлява злоупотреба с право, тъй като член 93, параграф 2 от Договора, който оправомощава Комисията само да вземе решение, дали помощта, която е обявена за несъвместима с общия пазар трябва да се прекрати или да се измени, не може да служи за основание за решение, което има за предмет промяната на начина на изчисляване на данъка, чрез който се финансира тази помощ.

3. По смисъла на член 93, параграф 2 от Договора, ако Комисията установи, "че помощта, предоставена от държавата или от държавни източници не е съвместима с общия пазар като се вземе предвид член 92 или, че с тази помощ се злоупотребява, тя взема решение, засегнатата държава да прекрати или да измени тази помощ в рамките на срок, определен от Комисията".

4. Тази разпоредба, която по този начин отчита връзката, която може да съществува между помощта, предоставена от държава-членка и метода, чрез който тя се финансира посредством ресурсите на тази държава, не позволява на Комисията да изолира помощта като такава от метода, чрез който тя се финансира и да не отчете този метод, ако във връзка с помощта в тесен смисъл, той прави цялото несъвместимо с общия пазар.

5. По смисъла на член 92, параграф 1: " Всяка помощ предоставена от държава-членка или чрез държавните ресурси под каквато и да е форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията като предоставя предимство на определени предприятия или производства на определени стоки се обявява, доколкото засяга конкуренцията между държавите-членки, за несъвместима с общия пазар".

6. Въпреки това, по смисъла на член 92, параграф 3, буква в): "Следното може да се разглежда като съвместимо с общия пазар: ... Помощта, която способства развитието на определени икономически дейности или на определени икономически области, когато тази помощ не въздейства отрицателно на условията за търговия в степен, противоположна на общия интерес".

7. За да се определи дали помощта "засяга търговията между държавите-членки", "нарушава или заплашва да наруши конкуренцията като предоставя предимство на определени предприятия или производството на определени стоки" и "влие отрицателно на условията за търговия в степен, противоположна на общия интерес", или дали е злоупотребено с нея, е необходимо да се разгледат всички правни и фактически обстоятелства, отнасящи се до тази помощ, по-специално дали съществува неравновесие между таксите, наложени на предприятията или на засегнатите производители, от една страна и ползите извлечени от помощта, от друга.

8. Като последица от това, помощта не може да се разглежда отделно от ефектите, които е породил начинът Ж на финансиране.

9. По тази причина Комисията е оправомощена да реши дали Френската република трябва да отмени или да измени оспорваната система на помощ като цяло.

Второ основание на жалбата

10. Френското правителството твърди, че членове 12 и 95 се прилагат самостоятелно в този случай и не дават основания за възражение срещу въпросния данък, тъй като той се начислява, както върху местните, така и върху вносните стоки и няма действие еднакво с това на мито.

11. Този аргумент води до проверката дали, когато една помощ се финансира от вътрешно облагане, този метод на финансиране може да се проверява само във връзка с неговата съвместимост с член 95 и че изискванията на членове 92 и 93 не трябва да се разглеждат.

12. Тези два типа разпоредби обаче имат различни цели пред себе си.

13. Фактът, че една национална мярка съответства на изискванията на член 95 не означава, че е действителна по отношение на други разпоредби, като тези на членове 92 и 93.

14. Когато една помощ се финансира чрез облагане на определени предприятия или производители, от Комисията се изисква да разгледа не само дали методът, посредством който се финансира, съответства на член 95 от Договора, но също дали в съчетание с помощта, която обслужва е съвместим с изискванията на членове 92 и 93.

15. В допълнение френското правителство твърди, че като допуска, че френската текстилна индустрия се нуждае от помощ, Комисията не може да я откаже, без да си противоречи, нито да изисква промяна на метода посредством който се финансира, тъй като, от една страна, не въздейства отрицателно на търговията в степен, насочена срещу общия интерес и от друга страна, същият резултат би се постигнал, ако въпросната помощ, вместо да е била обслужена от данък, предназначен за тази цел, би била обслужена от бюджетни средства, финансирани от данък добавена стойност.

16. Възможно е помощта в собствен смисъл да се признае за допустима, но нарушаването, което тя създава да се увеличава от метода на финансирането Ж, което би направило цялата схема несъвместима с единния пазар и общия интерес.

17. При своята преценка, Комисията трябва да вземе предвид всички тези фактори, които пряко или непряко характеризират помощта, което означава не само предоставената помощ на облагодетелстваните предприятия в собствен смисъл, но също и непряката помощ, която възниква, както от начина на финансиране, така и от тясната връзка, от която зависи размера на помощта в зависимост от дохода от данъка.

18. Ако една такава система, в която помощта се обслужва от данък, предназначен за тази цел, беше станала всеобща, това би имало ефект на отваряне на врата в член 92 от Договора и би намалила възможностите на Комисията да осъществява постоянен контрол върху нея.

19. Фактически това довежда до система от постоянни помощи, размерът на които е непредвидим и прави труден контрола върху нея.

20. С автоматичното увеличаване на размера на националната помощ пропорционално на увеличаването на дохода от данъка, и по-специално на дохода от данъка, налаган върху конкурентните чуждестранни продукти, разглежданият метод на финансиране има протекционистичен ефект, който надхвърля помощта в тесен смисъл.

21. По-специално, колкото повече предприятията от общността успяват да увеличат продажбите в държава-членка посредством пазарни усилия и намаляване на цените, толкова повече ще трябва да внасят по силата на системата на обслужващия помощта данък, която в същността си е насочена към тези конкуренти, които не са положили такива усилия.

22. Така Комисията е имала право да застъпи становището, че фактът, че чуждестранните предприятия са могли да имат достъп до изследователската работа, осъществена във Франция не би могъл да премахне негативния ефект върху общия пазар на помощта, съдържаща данък, предназначен да я обслужва.

23. Затова тя правилно решава, че тази помощ, независимо от размера на посочения данък, въздейства, поради начина на финансирането Ж, негативно върху търговията в степен, насочена срещу общия интерес по смисъла на член 92, параграф 3, буква в).

24. От разсъжденията дотук следва, че при разглеждането в цялост на помощта, отпусната от Френската република посредством държавни ресурси, Комисията е имала право да счете тази помощ като противоречаща на "общия интерес" и като е изисквала от френското правителство да я отмени, като в същото време е признала, както полезния характер на помощта в тесен смисъл, така и фактът, че тя е в съответствие с "общия интерес", ако методът, чрез който се финансира, бъде изменен.

25. Като последица от това жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

26. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски.

27. Ищецът не е обосновал своите твърдения.

28. Следователно се осъжда да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения, Съдът реши:

1. Отхвърля жалбата;

2. Разпорежда на жалбоподателя да понесе разноските.

Подписи

Произнесено на открито съдебно заседание в Люксембург на 25 юни 1970 година.

Подписи